

Prima instanță: Judecătoria Orhei
Judecător: V. Cupcea
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Traciuc, M. Anton, I. Cotruță

Dosarul nr. 3ra-1708/16

DECIZIE

14 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Iulia Sîrcu
Tamara Chișca-Doneva, Iurie Bejenaru,
Nicolae Craiu, Ion Druță

examinînd recursul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Domenco Veaceslav împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Departamentul Instituțiilor Penitenciare, Penitenciarul nr. 17 Rezina privind anularea ordinelor, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Domenco Veaceslav, a fost casată hotărîrea Judecătoriai Orhei din 18 decembrie 2015 și emisă o hotărîre nouă,

c o n s t a t ă

La 06 iulie 2015, Domenco Veaceslav s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Ministerul Justiției, Departamentul Instituțiilor Penitenciare, Penitenciarul nr. 17 Rezina prin care a solicitat, inclusiv prin cererea de majorare a cuantumului pretențiilor: anularea ordinului Ministerului Justiției nr. 243 din 05 iunie 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare domnului Veaceslav Domenco; anularea ordinului Ministerului Justiției nr. 257 din 15 iunie 2015; restabilirea în funcția de șef-adjunct al Penitenciarului nr. 17-Rezina; încasarea din contul Penitenciarului nr. 17-Rezina a salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă în mărime de 56 402,27 lei, încasarea din contul pîrîților a despăgubirii pentru prejudiciul moral cauzat în sumă de 87 244 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantului a indicat că, a activat în funcția de șef adjunct al Penitenciarului nr. 17-Rezina, iar prin ordinul contestat i-a fost aplicată o sancțiune disciplinară în formă de concediere din sistemul penitenciar din motivul atitudinii incorecte față de principiile ce guvernează conduita profesională a

personalului, ce au dăunat drepturilor și intereselor legitime ale colegilor de serviciu și au discreditat statutul de colaborator al sistemului penitenciar.

Mai indica reclamantul că prin ordinul nr. 243 din 05 iunie 2015 s-a dispus concedierea sa din funcție de șef-adjunct al Penitenciarului nr. 17-Rezina.

Afirmă reclamantul că, nu a comis încălcarea imputată, nu a colectat bani de la colaboratori în scopul influențării vreunui organ de urmărire penală sau pentru însușire personală, iar deoarece astfel de fapte constituie o infracțiune, acesta putea fi concediat doar după condamnarea sa, pînă atunci urmînd a fi aplicată prezumția nevinovăției.

Sușține reclamantul că, nu a comis nici încălcarea imputată ce viza impunerea deținutului Goriunov Igor de a colecta informații despre deținuți și personalul Penitenciarului, iar angajatorul s-a axat doar pe declarațiile acestuia, neconfirmate prin probe. Explicațiile acestuia fiind contradictorii, deoarece acesta declara inițial că dispozitivul de înregistrare i-a fost înmînat de unul din deținuți pentru a verifica de ce nu lucrează iar ulterior, sub presiune, a declarat că l-a primit de la reclamant, iar o explicație reclamantului pe marginea acestui fapt nu i-a fost solicitată, angajatorul încălcînd și prevederile art. 208 alin. (2) Codul Muncii.

Considera reclamantul că nici unul din temeiurile prevăzute de art. 86 alin. (1) Codul muncii și art. 20 al Legii cu privire la sistemul penitenciar, astfel încît nu existau temeiuri pentru sancționarea sa disciplinară.

Invocă reclamantul că, ancheta de serviciu a fost efectuată formal, iar ordinul contestat nu corespunde cerințelor art. 210 alin. (1) Codul Muncii. În opinia reclamantului prin ordinul nr. 257 din 15 iunie 2015, emis în baza unui ordin anterior, a fost aplicată o sancțiune disciplinară repetată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Orhei din 18 decembrie 2015, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Domenco Veaceslav împotriva Ministerului Justiției al RM, Departamentul Instituțiilor Penitenciare, Penitenciarul nr. 17 Rezina privind anularea ordinului Ministerului Justiției nr. 243 din 05 iunie 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, anularea ordinului Ministerului Justiției de concediere nr. 257 din 15 iunie 2015, restabilirea în funcția de șef-adjunct al Penitenciarului nr. 17 Rezina, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu în sumă de 56 402,27 lei și repararea prejudiciului moral în mărime de 87 244 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2016, corectată prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2016, s-a admis apelul declarat de Domenco Veaceslav. S-a casat hotărîrea Judecătoriei Orhei din 18 decembrie 2015 și s-a pronunțat o nouă hotărîre, prin care:

-Cererea de chemare în judecată depusă de Domenco Veaceslav împotriva Ministerului Justiției, Departamentului Instituțiilor Penitenciare, Penitenciarul nr. 17 Rezina s-a admis parțial;

-S-a anulat ordinul Ministerului Justiției nr. 243 din 05 iunie 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare domnului Veaceslav Domenco;

-S-a restabilit Domenco Veaceslav în funcția deținută la data concedierii de șef adjunct al Penitenciarului nr. 17-Rezina;

-S-a încasat din contul Penitenciarului nr. 17-Rezina în beneficiul lui Domenco

Veaceslav salariul pentru absența forțată de la lucru pentru perioada 05 iunie 2015 – 21 aprilie 2016, calculat de angajator conform modului de calculare a salariului mediu, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 426 din 26 aprilie 2004.;

-S-a încasat din contul pîrîților Departamentul Instituțiilor Penitenciare, Penitenciarul nr.17 Rezina în mod solidar în beneficiul lui Domenco Veaceslav suma de 18 000 lei cu titlu de compensație a prejudiciului moral;

-În rest, cerințele s-au respins.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 17 octombrie 2016, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2016 și menținerea hotărîrii Judecătoriei Orhei din 18 decembrie 2015.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept, recurentul a indicat că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiate, fiind emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material, concluziile instanței fiind în contradicție cu circumstanțele pricinii.

La 28 noiembrie 2016, Domenco Veaceslav a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitînd respingerea acestuia ca inadmisibil și neîntemeiat, cu menținerea fără modificări a deciziei contestate.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, *recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.*

Avînd în vedere că din materialele dosarului nu rezultă la ce dată a fost expediată copia deciziei integrale a instanței de apel în adresa părților la (f.d. 178), cît și faptul că la materialele cauzei nu sunt careva probe privind recepționarea acesteia, recursul Ministerului Justiției al RM se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) CPC, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 30 noiembrie 2016, recursul a fost declarat admisibil.

La 12 decembrie 2016, Domenco Veaceslav a prezentat referință suplimentară, solicitînd respingerea recursului declarat de Ministerul Justiției și menținerea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 444 CPC prezentul recurs se examinează fără prezența părților.

Examinînd argumentele invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele cauzei și referințele prezentate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova ca fiind întemeiat, care urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe, din următoarele considerente.

Conform art. 442 alin. (1) CPC *„Judecînd recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărîrii atacate, fără a administra noi dovezi.”*

Conform art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, *„instanța de recurs după ce examinează recursul este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărîrea primei instanțe”.*

Colegiul reține că, conform materialelor dosarului cît și a circumstanțelor de fapt constatate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, reclamantul-

intimat Domenco Veaceslav a activat în funcție de Șef-adjunct al Penitenciarului nr. 17 Rezina. Prin Raportul informativ nr. 60c din 21 aprilie 2015, parvenit în adresa Direcției securitate internă din cadrul Departamentului Instituțiilor Penitenciare, s-a indicat că, în cadrul Penitenciarului nr. 17 Rezina se comit acțiuni ilegale manifestate prin estorcarea de mijloace financiare sub diverse pretexte denaturate. În acest sens, Direcția securitate internă a dispus efectuarea investigațiilor de serviciu în vederea verificării informației indicate. Prin încheierea nr. 15/2427 din 02.06.2015, asupra efectuării cercetării de serviciu cu privire la ilegalitățile comise de către Șeful adjunct al Penitenciarului nr. 17 Rezina, maior de justiție Veaceslav Domenco, s-a stabilit că șeful adjunct al Penitenciarului nr. 17 Rezina, Veaceslav Domenco, a extorcat mijloace financiare de la mai mulți angajați ai instituției penitenciare. Concomitent s-a stabilit că Veaceslav Domenco este implicat în săvârșirea altor acțiuni ilegale manifestate prin facilitarea pătrunderii obiectelor interzise spre posesie și utilizarea pe teritoriul instituției penitenciare.

Prin ordinul nr. 243 din 05 iunie 2015 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare domnului Veaceslav Domenco”, reclamantului-intimat i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară - concedierea din sistemul penitenciar din motivul atitudinii incorecte față de principiile care guvernează conduita profesională a personalului, soldată cu săvârșirea unor fapte și acțiuni incompatibile cu aflarea în serviciu, care au dăunat drepturilor și intereselor legitime ale colegilor de serviciu și au discreditat statutul de colaborator al sistemului penitenciar.

Prin ordinul nr. 257 din 15 iunie 2015 „Cu privire la personal”, reclamantul-intimat Domenco Veaceslav a fost concediat în rezervă, conform art. 20 pct. 8 al Legii cu privire la sistemul penitenciar, începând cu 15 iunie 2015, în temeiul Ordinului Ministerului Justiției nr. 243 din 05 iunie 2015 pentru săvârșirea unor fapte ce discreditează statutul de colaborator al sistemului penitenciar.

În acest sens, Colegiul reține că în conformitate cu art. 1 alin. (2) al Legii contenciosului administrativ, orice persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică printr-un act administrativ se poate adresa instanței de contencios administrativ competent pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Conform art. 25 alin (1) lit. a) al Legii contenciosului administrativ, judecând acțiunea, instanța de contencios administrativ adoptă hotărârea de respingerea acțiunii ca fiind nefondată.

Conform art. 206 alin. (1) lit. d) și alin. (5) Codul muncii, pentru încălcarea disciplinei de muncă angajatorul are dreptul să aplice față de salariat sancțiunea disciplinară concedierea. La aplicarea sancțiunii disciplinare, angajatorul trebuie să țină cont de gravitatea abaterii disciplinare comise și de alte circumstanțe obiective.

Conform art. 20 pct. 8) al Legii nr. 1036 „Cu privire la sistemul penitenciar” din 17.12.1996, colaboratorul sistemului penitenciar poate fi concediat la inițiativa conducerii pentru săvârșirea unei fapte ce discreditează statutul de colaborator al sistemului penitenciar.

Conform art. 24 alin. (1) lit. g) al aceleiași legi, colaboratorilor sistemului penitenciar le poate fi aplicată sancțiunea disciplinară concedierea.

Conform art. 1 al Statutului disciplinar al colaboratorilor sistemului penitenciar al Ministerului Justiției, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 308 din 19.03.1998, disciplina colaboratorilor sistemului penitenciar constă în respectarea și executarea strictă a ordinii, regulilor stabilite prin legislația în vigoare. Drept bază a disciplinei servesc obligația fiecărui colaborator de a-și îndeplini cu responsabilitate atribuțiile lor de serviciu.

Conform art. 2 al respectivului Statut, disciplina obligă pe fiecare colaborator să respecte cu strictețe Constituția Republicii Moldova, legislația în vigoare și Jurământul, să execute întocmai și la timp prevederile statutului, regulamentelor și instrucțiunilor, să fie onest și obiectiv să respecte șefii superiori în funcție și grad, să le acorde ajutor în întărirea disciplinei și asigurarea ordinii regulamentare, să aibă o conduită demnă la serviciu, să contribuie activ la menținerea prestigiului colaboratorilor sistemului penitenciar.

Conform art. 4 al Statutului disciplinar, șeful poartă răspundere pentru starea disciplinară și ordinea regulamentară din subdiviziunea pe care o conduce, el trebuie să fie exemplu în respectarea strictă a prevederilor Constituției Republicii Moldova, a normelor de drept, Jurământului, statutelor, regulamentelor și instrucțiunilor de serviciu, să aibă o conduită ireproșabilă în toate împrejurările, să educe subordonații săi în spiritul întăririi continue a ordinii de drept, să dezvolte la subordonați simțul datoriei și onoarei de colaborator al sistemului penitenciar, să-și cunoască subordonații sub toate aspectele și să le fie îndrumător permanent, să fie corect în relațiile cu subordonații și să nu le jignească demnitatea personală, să dea ordine legale.

Totodată, Colegiul reține că potrivit pct. 46 al Regulamentului cu privire la satisfacerea serviciului de către laboratorii sistemului penitenciar al Ministerului Justiției, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 950 din 14.10.1997, prevede că persoanele efectivului de trupă și corpului de comandă din sistemul penitenciar sânt obligate să respecte cu strictețe legislația, cerințele jurământului, statutelor, să țină la autoritatea de colaborator al sistemului penitenciar, să respecte ordinea de statut, să respecte șefii și persoanele mai mari în grad, să fie cinstiți și sinceri, să servească ca exemplu în respectarea normelor morale și de comportare exemplară.

În această conjunctură de norme legale, Colegiul menționează că instanța de fond, legal și întemeiat a ajuns la concluzia că ancheta de serviciu corect a constatat abaterea disciplinară comisă de reclamantul-intimat ca urmare a ignorării sarcinilor și atribuțiilor de serviciu, manifestată prin extorcarea mijloacelor financiare de la angajații instituției penitenciare și facilitarea pătrunderii obiectelor interzise spre posesie și utilizarea pe teritoriul instituției penitenciare, astfel că ordinele contestate de reclamant sunt legitime și întemeiate, iar temeiuri plauzibile pentru anularea acestora nu au fost prezentate.

Colegiul reține și faptul că nu poate fi reținut argumentul reclamantului-intimat precum că ordinul de concediere este ilegal și urmează a fi anulat pentru că constatările ce stau la baza emiterii ordinului, țin de competența organului de urmărire penală și a instanței de judecată, deoarece Direcția securitate internă din cadrul Departamentului Instituțiilor Penitenciare, la pornirea anchetei de serviciu, a cercetat faptele săvârșite de Domenco Veaceslav din punct de vedere disciplinar.

Astfel, instanța de fond justificat a notat că reclamantul-intimat a fost concediat pentru comiterea unei abateri disciplinare, dar nu pentru comiterea unei fapte susceptibile de răspundere penală, mai mult ca atât, existența unei sentințe de condamnare nu este o condiție obligatorie pentru constatarea unei abateri disciplinare.

În această ordine de idei, Colegiul menționează că prin ordonanța Procuraturii Militare Chișinău din 07 august 2015, Domenco Veaceslav a fost scos de sub urmărirea penală și clasat procesul penal, deoarece în acțiunile acestuia de colectare a banilor de la subalterni, nu sunt întrunite semnele laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod Penal, adică însușirea de către el a sumei primite de la părțile vătămate, dat fiind faptul că el a restituit ultimilor sumele colectate.

Astfel, instanța de fond întemeiat a concluzionat că ordonanța respectivă încă o dată confirmă abaterea disciplinară comisă de Domenco Veaceslav prin colectarea sumelor bănești de la subalterni, pentru care a fost concediat, la fel ca și ordonanța Procuraturii Militare Chișinău din 07 august 2015 prin care s-a refuzat în pornirea urmăririi penale în privința lui Domenco Veaceslav pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii, deoarece nu sunt întrunite elementele componenței de infracțiune prevăzute de art. 327 alin.(1) Cod Penal, totodată, în ordonanța respectivă este specificat că anume Domenco Veaceslav a transmis deținutului Goriunov dispozitivul de înregistrare audio - video și nu a fost cauzat nici un prejudiciu penitenciarului sau șefului penitenciarului pe motiv că însuși deținutul nu a dorit să accepte colaborarea cu Domenco Veaceslav.

Sintetizând circumstanțele de fapt respective, Colegiul reține ca fiind întemeiate concluziile instanței de fond conform cărora, atât colectarea sumelor bănești de la subalterni, cât și transmiterea către deținut a dispozitivului de înregistrare audio - video, folosirea căruia este interzisă în instituția penitenciară, constituie abatere disciplinară, comisă de Domenco Veaceslav, confirmată pe deplin prin înscrisurile din dosar.

Colegiul menționează și faptul că argumentul reclamantului-intimat conform căruia a fost concediat în perioada aflării în concediu medical, adică cu încălcarea prevederilor art. 86 alin. (2) Codul Muncii, este unul neîntemeiat, or în ordinul contestat este indicat expres că acesta va intra în vigoare la momentul revenirii lui Domenco Veaceslav din concediu de boală.

Totodată este neîntemeiat și nu poate fi reținut nici argumentul reclamantului-intimat precum că angajatorul nu a avut acordul scris al comitetul sindical pentru a-l concedia, din considerentele ce urmează:

Conform art. 87 alin. (1) Codul Muncii, concedierea salariaților membri de sindicat în cazurile stipulate la art. 86 alin. (1) lit. c), d), e), g) și h) poate avea loc doar cu acer preliminar scris al organului (organizatorului) sindical din unitate. În celelalte cazuri, concedierea se admite cu consultarea prealabilă a organului (organizatorului) sindical din unitate.

Astfel, este întemeiat raționamentul instanței de fond că norma legală citată stabilește expres și exhaustiv cazurile în care este necesar acordul preliminar scris al organului sindical la concedierea angajatului, totodată la caz, reclamantul-intimat a fost concediat în temeiul art. 20 pct. (8) al Legii cu privire la sistemul penitenciar,

adică în baza unei legi speciale, care nu prevede acordul scris al organului sindical la concedierea angajatului.

În acest sens, Colegiul menționează că instanța de apel a aplicat eronat prevederile alin. (1) art. 87 din Codul Muncii, concluzionând că prevederile art. 87 din Codul Muncii sunt aplicabile speței, or, relațiile de muncă dintre colaboratorii sistemului penitenciar precum, angajarea, eliberarea și aplicarea sancțiunilor disciplinare sunt guvernate strict de legea specială, Legea cu privire la sistemul penitenciar nr. 1036 din 17.12.1996.

Mai mult ca atât, Colegiul reiterează că, prevederile legii speciale prevăd dreptul angajatorului de a aplica sancțiunile disciplinare proporționale încălcărilor admise și constatate în cadrul anchetei de serviciu. Prin urmare, art. 24 din Legea cu privire la sistemul penitenciar, expres prevede sancțiuni care pot fi aplicate salariatului pentru încălcările de disciplina. În speță, în cadrul anchetei de serviciu au fost elucidate acțiunile ilegale ale intimatului care cad sub incidența prevederilor art. 20 alin. 7) din legea citată. În acest sens, pentru comiterea unei singure fapte grave, angajatorul Ministerul Justiției întemeiat a aplicat sancțiunea disciplinară corespunzătoare - concedierea din sistemul penitenciar în temeiul lit. g) alin. (1) art. 24 din Legea cu privire la sistemul penitenciar.

Colegiul consideră necesar de a menționa și faptul că la examinarea cererii de apel declarată de către Domenco Veaceslav, instanța de apel eronat a concluzionat precum că, Ministerul Justiției la emiterea ordinului contestat a omis termenul de o lună, stabilit pentru aplicarea sancțiunii disciplinare.

În acest sens, Colegiul reține ca fiind întemeiate argumentele recurentului că instanța de apel nu a luat în considerare faptul că cercetarea de serviciu a fost dispusă la data de 11.05.2015, drept urmare a parvenirii informațiilor respective de la șeful Penitenciarului nr. 17 Rezina, iar încheierea prin care a fost constatată și s-a demonstrat abaterea disciplinară imputată intimatului, a fost emisă la data de 02.06.2015, fiind înregistrată cu nr. 15/2427. Astfel, sancțiunea disciplinară se aplică, de regulă, imediat după constatarea abaterii disciplinare, dar nu mai târziu de o lună din ziua constatării ei, fără a lua în calcul timpul aflării salariatului în concediul anual de odihnă, în concediul de studii sau în concediul medical.

La caz, abaterea disciplinară a fost constatată prin încheierea nr. 15/2427 întocmită de către Direcția securitate internă a Departamentului Instituțiilor Penitenciare aprobată la data de 02.06.2015, în temeiul căreia a și fost emis Ordinul nr. 243 din 05.06.2015. Or, încheierea nominalizată a fost întocmită ca urmare a efectuării anchetei de serviciu, în cadrul căreia au fost analizate circumstanțele de fapt, coroborate explicațiile colaboratorilor instituției penitenciare și cercetate materialele pertinente, fapt care a permis constatarea abaterii disciplinară și ca urmare a servit temei pentru înaintarea propunerii de a sancționa colaboratorii anchetati.

În această ordine de idei, Colegiul menționează că termenul de 30 de zile a fost respectat, iar sancțiunea a fost aplicată în termen de 3 zile de la data constatării abaterii disciplinare, prin încheierea nr. 15/2427 din 02.06.2015.

Totodată, Colegiul menționează că în situația în care s-a stabilit incontestabil legalitatea ordinelor contestate de reclamantul-intimat Domenco Veaceslav, lipsesc

temeiuri pentru admiterea solicitărilor privind restabilirea în funcție, încasarea de la pârâțul-recurent a salariului pentru perioada absenței forțate de la lucru, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor judecată, respectiv cererea de chemare în judecată urmează a fi respinsă integral ca fiind neîntemeiată.

Astfel, Colegiul apreciază decizia Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2016, corectată prin încheierea din 28 aprilie 2016, ca fiind emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material menționate anterior, urmînd a fi casată, și menținută hotărârea Judecătoriei Orhei din 18 decembrie 2015, prin care acțiunea a fost respinsă.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2016, corectată prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2016 și se menține hotărârea Judecătoriei Orhei din 18 decembrie 2015, emisă în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Domenco Veaceslav împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Departamentul Instituțiilor Penitenciare, Penitenciarul nr. 17 Rezina privind anularea ordinelor, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Ion Druță